

[Glensgård]

Mørch siger, en stærk fagbevægelse — hvorfor skulle vi dog ikke have det — men det skal ikke være en stærk socialdemokratisk fagbevægelse. Det er deri, forskellen ligger. Vi er godt klar over, at det vil lyde mærkeligt for hr. Otto Mørch, men en fagbevægelse bør ikke være politisk, og derfor bør vi hindre, at man bruger denne tvang over for medlemmerne.

Vi beklager meget — det her skal kun være en sidste opfordring — at centrumdemokraterne i denne sag har svigtet. Centrumdemokraterne, som normalt ellers nok siger noget om frihed, har svigtet. Det er klart, at man kan køre den ene linje i radioen, hvor man taler om frihed, men i det øjeblik man kommer ud og skal tage ansvaret, så skal man køre den anden linje, set med partiets øjne i hvert fald. Jeg vil meget advare imod den linje, man har lagt op til, men jeg skal ikke fremtvinge en konfrontation, fordi jeg håber på, at de 4 CDer, vi har, i et kommende forslag vil arbejde sammen med fremskridtspartiet og de øvrige partier om en fælles beslutning i den kommende samling.

Henning Philipsen (SF):

Når vi har vendt os så kraftigt imod dette lovforslag, som vi har, hænger det sammen med, hvad hr. Glensgård åbenbart ikke forstår, at det her drejer sig om et angreb på lovlige organisationers ret til selv at afgøre, hvad deres midler anvendes til, når det sker gennem afstemninger med hjemmel i de vedtægter, som disse lovlige organisationer selv har vedtaget. Det er hovedessensen af det angreb, som dette lovforslag indebærer.

Hvis dette her skulle være rigtigt, ville det svare nøjagtigt til, at folketinget — og det er derfor, jeg mener, folketinget skal holde sig fra organisationernes lovlige rettigheder til selv at afgøre disse ting — også i morgen kunne stille forslag, hvorefter man tvang hr. Glensgård til at rejse sig op i fremskridtspartiets folketingsgruppe. Det er det, det drejer sig om — for at prøve på at gøre det forståeligt for hr. Glensgård i hvert fald.

Og lad mig så føje til yderligere, at jeg ved udmærket godt, at der ydes tilskud fra fagbevægelsen til forskellige politiske partier. Endnu er der altså ingen af de partier, der hidtil har modtaget tilskud til rejser til

Bermuda og andre steder, men det kan måske komme på tale, hvis man ellers kunne finde en mæcen i så henseende.

Men må jeg føje til yderligere, at jeg går ud fra, det også er gået op for hr. Glensgård, at jeg ikke er socialdemokrat, at jeg i fagbevægelsen ganske enkelt arbejder på den facon, at hvor jeg i øjeblikket er en minoritet, giver fagbevægelsen, fordi det er lovlige og demokratiske organisationer, mig ret til at arbejde for at blive en majoritet i fagbevægelsen og prøve på på den måde at få mine synspunkter tilgodeset også i økonomisk henseende. Men det skal være fagbevægelsens egne organisationer, som træffer disse beslutninger, og aldeles ikke en hr. Glensgård eller nogen som helst anden i dette folketing. Det er det, der efter min opfattelse er det centrale, det er det, jeg forstår ved demokratiet — jeg kan se, hr. Glensgård ryster på hovedet, men det bliver man jo som bekendt ikke klogere af — men det ændrer intet ved demokratiet i fagbevægelsen, nemlig dette, at fagbevægelsens medlemmer selv afgør deres egne anliggender uden indblanding her fra folketinget i det omfang, man overhovedet får mulighed for at gøre det.

Så et par enkelte bemærkninger til fremskridtspartiets betænkningens bidrag. Lad mig indlede med at sige: hvorfor nu optræde så mimoseagtigt, som man gør? Jeg havde nær sagt, at fremskridtspartiet har tillagt sig en vane, der efterhånden er blevet en last. Man tillader f. eks. sig selv at anvende, jeg havde nær sagt sprogets værste gloser — det generer ikke mig, jeg er vant til at få nogen på huden og kan give igen af samme skuffe — men når man så får igen af samme skuffe, ja, så begynder man at optræde som mimoser, og så fortæller man om, hvor forfulgt man er. Som om ikke mindst hr. Glensgård skulle være en forfulgt uskyldighed. Når jeg så læser betænkningens udkastet, står der:

„Fremskridtspartiet ønsker herved at påvise, hvorledes den siddende socialdemokratiske regering har forsøgt at forhindre, at lovforslaget kunne blive realitetsdrøftet i folketingssalen.“

Hvornår er det sket? Hr. Glensgård eller fremskridtspartiet føjer yderligere til i betænkningens bidraget:

„Stemningen vendte imidlertid, da socialdemokratiets medlemmer af udvalget blev klar over, at der var udsigt til, at lovforsla-